

Határozatok Tára

YVES BOT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. október 25.¹

C-579/17. sz. ügy

**BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse
kontra
Gradbeništvo Korana d.o.o.**

(az Arbeits- und Sozialgericht Wien [bécsi szociális és munkaügyi bíróság, Ausztria] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Igazságügyi együttműködés polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012/EU rendelet – 53. cikk – A tanúsítvány kiállítása – Közigazgatási vagy bírósági eljárás”

1. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikkének értelmezésére irányul.²
2. E kérelmet a Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (építőipari munkások szabadság- és végkielégítési pénztára, Ausztria)³ által az 1215/2012 rendelet 53. cikke szerint tanúsítvány kiállítása érdekében, a szlovén székhelyű Gradbeništvo Korana d.o.o. társaság ellen távollétében hozott jogerős ítélet végrehajtása céljából indított eljárás keretében terjesztették elő.
3. Az 1215/2012 rendelet 37. és 42. cikke értelmében az ilyen tanúsítvány rendelkezésre bocsátása kötelező annak érdekében, hogy valamely tagállamban elismerjék és végrehajtsák a valamely másik tagállamban hozott határozatokat. E dokumentum különös előzetes eljárás nélkül tanúsítja e határozatok végrehajtható jellegét, és arra irányul, hogy ezek tartalmát a szabad mozgásuk és közvetlen végrehajtásuk elősegítése céljából kivonat formájában adja vissza.
4. Ilyen körülmények között, amint azt az Európai Bizottság megjegyezte, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatósága attól függ, hogy az eredetileg eljáró bíróság e tanúsítvány kiállításakor közigazgatási vagy bírósági jellegű hatásköröket gyakorolt-e.
5. Az 1215/2012 rendelet 53. cikkének alkalmazására vonatkozó e jogkérdés új, és különbözik az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság, Ausztria) – a kérdést előterjesztő bíróság – által a jogvita minősítését illetően annak meghatározása érdekében feltett kérdéstől, hogy ez utóbbi a „polgári és kereskedelmi ügyek” körébe tartozik-e. Mivel ez utóbbi kérdés nem vet fel különös nehézséget a Bíróság ítélkezési gyakorlatának fényében, az indítványom kizárólag az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatóságára fog vonatkozni, amelyet a Bíróságnak ellenőriznie kell, mielőtt a kérdést érdemben vizsgálná.

¹ Eredeti nyelv: francia.

² HL 2012. L 351., 1. o.

³ A továbbiakban: BUAK.

6. Az elemzésem végén annak megállapítását javaslom majd a Bíróságnak, hogy az 1215/2012 rendelet alkalmazhatóságával kapcsolatos bizonytalanság esetén a tanúsítványnak az e rendelet 53. cikke szerinti kiállítása bírósági vizsgálathoz kötött, amelynek keretében a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulhat a Bírósághoz, és következésképpen azt javaslom majd a Bíróságnak, hogy állapítsa meg, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

I. Jogi háttér

A. Az uniós jog

7. Az 1215/2012 rendelet (1), (4), (6), (26), (29) és (32) preambulumbekzdése értelmében:

„(1) A Bizottság 2009. április 21-én elfogadta a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet ^[4] alkalmazásáról szóló jelentést. A jelentés megállapította, hogy a rendelet működése általánosságban kielégítő, egyes rendelkezéseinek alkalmazását azonban fejleszteni kellene a határozatok szabad mozgásának további megkönnyítése, valamint az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés további megerősítése érdekében. Mivel további módosításokra van szükség, az áttekinthetőség érdekében a rendeletet át kell dolgozni.

[...]

(4) A joghatóságra és a határozatok elismerésére vonatkozó nemzeti jogszabályok között fennálló egyes különbségek akadályozzák a belső piac megfelelő működését. Kulcsfontosságúak a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatósági összeütközésre vonatkozó szabályok egységesítésére, valamint az egyes tagállamok által hozott határozatok gyors és egyszerű elismerésének és végrehajtásának biztosítására irányuló rendelkezések.

[...]

(6) A polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok szabad mozgásának biztosítása érdekében szükséges és célszerű, hogy a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat kötelező és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus rendezze.

[...]

(26) Az igazságszolgáltatás működése iránt az Unióban táplált kölcsönös bizalom indokolja azt az elvet, hogy a tagállamokban hozott határozatokat automatikusan, bármilyen külön eljárás nélkül minden tagállamban elismerjék. Ezenkívül a határokon átnyúló jogviták időigényének és költségeinek csökkentése érdekében indokolt a címzett tagállamban való végrehajtás előtti végrehajthatóvá nyilvánítás eltörlése. Ennek eredményeként egy tagállam bíróságai által hozott határozatot a végrehajtás szempontjából úgy kell tekinteni, mintha a címzett tagállamban hozták volna.

[...]

(29) A valamely tagállamban hozott határozatnak a címzett tagállamban való, végrehajthatóvá nyilvánítás nélküli közvetlen végrehajtása nem veszélyeztetheti a védelemhez fűződő jogok tiszteletben tartását. Ezért az a személy, akinek ellenében a végrehajtást kérik, kérelmezheti a határozat elismerésének vagy végrehajtásának megtagadását, amennyiben úgy véli, hogy az

4 HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

elismerés megtagadásának valamely oka fennáll. Ilyen ok lehet az, hogy nem volt lehetősége felkészülni a védekezésre, amikor a határozatot bünyügyi eljáráshoz kapcsolódó polgári peres eljárásban távollétében hozták meg. [...]

[...]

(32) Annak érdekében, hogy egy másik tagállamban hozott határozat végrehajtásáról tájékoztassák azt a személyt, akivel szemben a végrehajtást kérték, a szóban forgó személy számára az első végrehajtási intézkedést megelőzően észszerű határidőn belül kézbesíteni kell az e rendelet szerinti tanúsítványt, szükség esetén a határozatot is csatolva. E tekintetben első végrehajtási intézkedésnek az ilyen kézbesítést követő első végrehajtási intézkedést kell tekinteni.”

8. E rendelet „Hatály és fogalommeghatározások” című I. fejezetében szerepel az 1. cikk, amely az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) E rendeletet polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni a bíróság jellegére való tekintet nélkül. Ez a rendelet nem terjed ki különösen az adó-, vám- vagy közigazgatási ügyekre, vagy az államnak a közhatalmi jogosítványai gyakorlása (*acta iure imperii*) során végrehajtott intézkedéseire vagy mulasztásaira vonatkozó felelősségre.

(2) E rendelet nem vonatkozik:

[...]

c) szociális biztonságra;

[...]”

9. Az említett rendelet 28. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Amennyiben a valamely tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező alperes ellen egy másik tagállam bíróságán indítanak eljárást, és az alperes nem bocsátkozik perbe, a bíróság hivatalból megállapítja joghatóságának hiányát, kivéve, ha e rendelet rendelkezései alapján joghatósággal rendelkezik.

(2) A bíróság az eljárást mindaddig felfüggeszti, amíg meg nem bizonyosodik arról, hogy az alperes a védekezéséről történő gondoskodáshoz kellő időben átvette az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot, illetve hogy valamennyi szükséges intézkedést megtettek ennek érdekében.”

10. Ugyanezen rendeletnek a „[valamely tagállamban hozott határozatok e]lismerés[ére] és végrehajtás[ára]” vonatkozó III. fejezetének „Elismerés” című 1. szakaszában szereplő 37. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Annak a félnek, aki egy adott tagállamban valamely más tagállamban hozott határozatra kíván hivatkozni, rendelkezésre kell bocsátania:

a) a határozat egy példányát, amely megfelel a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek; valamint

b) az 53. cikk alapján kiállított tanúsítványt.”

11. E III. fejezet „Végrehajtás” című 2. szakaszában a 39. cikk így rendelkezik:

„A valamely tagállamban hozott, az adott tagállamban végrehajtható határozat egy másik tagállamban is végrehajtható anélkül, hogy azt végrehajthatóvá kellene nyilvánítani.”

12. Az 1215/2012 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése ekképpen rendelkezik:

„Egy adott tagállamban hozott határozatnak egy másik tagállamban történő végrehajtása céljából a kérelmezőnek a hatáskörrel rendelkező végrehajtó hatóság rendelkezésére kell bocsátania az alábbiakat:

- a) a határozat egy példánya, amely megfelel a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek;
- b) a 53. cikk alapján kiállított tanúsítvány, amely igazolja, hogy a határozat végrehajtható, valamint a határozat kivonata és adott esetben a visszakövetelhető perköltségekkel és a kamat kiszámításával kapcsolatos információk.”

13. E rendelet 43. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Amennyiben egy másik tagállamban hozott határozat végrehajtását kérik, az 53. cikk alapján kiállított tanúsítványt kézbesítik annak a félnek, aki ellen a végrehajtást kérik, még az első végrehajtási intézkedést megelőzően. A tanúsítványhoz csatolni kell a határozatot, ha azt az említett személy részére még nem kézbesítették.”

14. Az 1215/2012 rendeletnek a „Közös rendelkezések” című 4. szakaszában szereplő 53. cikke szerint:

„Az eredetileg eljáró bíróság az I. mellékletben található formanyomtatvány felhasználásával bármely érdekelt fél kérelmére kiállítja a tanúsítványt.”⁵

B. Az osztrák jog

15. A jelen indítvány tárgyára tekintettel csupán az eljárási rendelkezések kerülnek bemutatásra.

16. Az Oberster Gerichtshofnak (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a 44/2001 rendelet⁶ alapján hozott 2015. szeptember 17-i végzése⁷ értelmében a módosított Gesetz über das Exekutions- und Sicherungsverfahren (Exekutionsordnung) (végrehajtási eljárások törvénykönyve)⁸ 7a. §-ának (1) bekezdése⁹ alkalmazandó a 44/2001 rendelet 54. cikkében szereplő tanúsítványokra. E rendelkezés szerint az elsőfokon eljáró bíróság hatáskörébe tartozik az ilyen tanúsítvány kiállítása.

17. Az 1985. december 12-i Bundesgesetz betreffend die Besorgung gerichtlicher Geschäfte durch Rechtspfleger (Rechtspflegergesetz) (a bírósági alkalmazottakról szóló törvény)¹⁰ 16. §-ának (7) bekezdése értelmében a *Rechtspfleger* (bírósági alkalmazott) végzi ezt a feladatot.

5 Az e cikk, illetve a 44/2001 rendelet 54. cikkének megszövegezése közötti különbségről lásd a jelen indítvány 39. pontját.

6 Ismereteim szerint nem fogadtak el semmilyen új végzést az 1215/2012 rendelet alapján.

7 3Ob152/15x sz. végzés.

8 RGL. 79/1896, a továbbiakban: EO.

9 Amely a tényállás időpontjában volt alkalmazandó, és amely jelenleg a 419. § (1) bekezdése.

10 BGBl. 560/1985.

18. Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) végzésének 7. pontja szerint a tanúsítványnak a 44/2001 rendelet 54. cikke szerinti kiállítására vonatkozó eljárásra főszabály szerint az alapeljárás szabályait kell alkalmazni. Ezenfelül az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) ugyanezen pontban megállapította, hogy az EO 84. §-ának (1) bekezdése (jelenleg a 411. § (1) bekezdése), amely kontradiktórius eljárást ír elő, nem alkalmazandó.

19. Az EO 7. §-ának (3) bekezdése értelmében jogorvoslattal lehet élni az olyan tanúsítványok visszavonása érdekében, amelyeket jogellenesen vagy tévedésből állítottak ki.

II. Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

20. A BUAK Bécsben (Ausztria) székhellyel rendelkező osztrák köztestület, amelynek feladata a módosított¹¹ 1972. november 23-i Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz 1972 (az építőipari munkások fizetett szabadságáról és végkielégítéséről szóló törvény)¹² alapján az építőipari munkások fizetett szabadságával és végkielégítésével összefüggő igények kielégítésére szolgáló pénzeszközök beszedése.

21. A szlovéniai székhelyű Gradbeništvo Korana olyan vállalkozás, amely Ausztriába küldött ki munkavállalókat építési munkák elvégzésre.

22. 2016. október 18-án a BUAK eljárást indított az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság) előtt a Gradbeništvo Korana ellen, elsődlegesen 38 477,50 euró kifizetése érdekében, amely összeg annak a járuléknak felel meg, amellyel e társaság a BUAG VIb. szakasz alapján tartozik, jelentős számú, 2016. február és 2016. június közötti időszakban Ausztriába kiküldött építőipari munkás munkaviszonyban eltöltött napjai után.

23. Az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság) 2017. április 28-i ítéletében – amelyet az alperes távollétében hozott meg, mivel a Gradbeništvo Korana nem jelent meg az ugyanazon tartott előkészítő tárgyaláson – a BUAK keresetének teljes mértékben helyt adott, és tizenöt napos határidőt állapított meg az alperes társaság számára az önkéntes végrehajtásra. A Gradbeništvo Korana részére joghatályosan 2017. június 21-én kézbesített ezen ítélet jogorvoslat hiányában jogerőssé vált.¹³

24. Ezen ítélet végrehajtása céljából a BUAK 2017. július 31-én kérelmet nyújtott be ugyanezen bíróság előtt az 1215/2012 rendelet 53. cikke szerinti tanúsítvány kiállítása érdekében.

25. Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné megtudni, hogy alkalmazható-e ez a rendelet, amely az azon kérdésre adott választól függ, hogy a 2017. április 28-i ítélet meghozatalához vezető eljárás az említett rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett polgári és kereskedelmi ügynek minősül-e.

26. A kérdést előterjesztő bíróság úgy értékeli, hogy bizonyos körülmények az eljárásnak közjogi jelleget kölcsönöznek, jóllehet a BUAK-nak a munkavállalók kiküldetése keretében – a tisztán belföldi helyzetektől eltérően – nincsen lehetősége végrehajtható okirat kiállítására, és a kizárólagos hatáskörrel rendelkező Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság) előtt kell eljárást indítania a járulékok megfizetése érdekében.

¹¹ BGBI. I 72/2016.

¹² BGBI. 414/1972, a továbbiakban: BUAG.

¹³ Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban semmilyen pontosítás nem szerepel annak vizsgálatával kapcsolatban, hogy az alperes tudott-e a folyamatban lévő eljárásról, illetve annak vizsgálatával kapcsolatban sem, hogy milyen alapon idézték az alperest a felperes székhelye szerinti tagállam bírósága elé, eltérve az 1215/2012 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében szereplő elvtől.

27. A kérdést előterjesztő bíróság arra is hivatkozik, hogy a Tribunal fédéral (szövetségi bíróság, Svájc) 2014. november 19-i ítéletében¹⁴ egy hasonló, a BUAG Vlb. szakaszán alapuló eljárást elemzett, és úgy ítélte meg, hogy a munkáltató és a BUAK között fennálló alá-fölé rendeltségi viszony okán ez utóbbi közjogi jogosítványokat gyakorol, az ilyen eljárás pedig nem tartozik a Luganoi Egyezmény 1. cikkének hatálya alá.¹⁵

28. E körülmények között az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012/EU rendelet 1. cikkét, hogy az olyan eljárások, amelyek tárgya a BUAK járulékok iránti igényeinek munkáltatóval szembeni érvényesítése az Ausztriában szokásos munkavégzési hellyel nem rendelkező munkavállalók munkavégzés céljából, vagy munkavállalók rendelkezésre bocsátása keretében Ausztriába történő kiküldetése alapján, vagy Ausztrián kívüli székhellyel rendelkező munkáltatóval szemben ausztriai szokásos munkavégzési hellyel rendelkező munkavállalók foglalkoztatása alapján, az említett rendelet hatálya alá tartozó »polgári és kereskedelmi ügyek«, akkor is, ha a BUAK ezen járulékok iránti igényei ugyan magánjogi munkaviszonyokra vonatkoznak, és a munkavállalóknak a szabadság és a szabadság idejére járó munkabér iránti, a munkáltatókkal való munkaviszonyokból származó magánjogi igényei fedezését szolgálják, azonban

- mind a munkavállalóknak a BUAK-kal szembeni, a szabadság idejére járó munkabér iránti igénye mértékét, mind pedig a BUAK-nak a munkáltatókkal szembeni járulékok iránti igénye mértékét nem szerződés vagy kollektív szerződés, hanem szövetségi miniszteri rendelet határozza meg,
- a munkáltatók által a BUAK részére fizetendő járulékok a munkavállalóknak fizetendő, szabadság idejére járó munkabérre fordított kiadások fedezése mellett a BUAK igazgatási költségfordításainak fedezését is szolgálják, és
- a BUAK-ot ilyen járulékok iránti igényeinek követelésével és érvényesítésével összefüggésben törvényi rendelkezés alapján szélesebb jogosultság illeti meg, mint valamely magánszemélyt, azáltal, hogy
 - a munkáltatók külön bírság terhe mellett a BUAK részére az általa kialakított kommunikációs utak használatával – úgy alkalomszerűen, mint havi rendszerességgel ismétlődően – jelentéstételre, a BUAK ellenőrzési intézkedéseiben való közreműködésre és azok túrására, a bér-, üzleti és egyéb kimutatásokba történő betekintés biztosítására, és a BUAK részére felvilágosítás adására kötelesek, és
 - a BUAK-nak a jelentéstételi kötelezettség munkáltatók általi megsértése esetén joga van a munkáltatók által fizetendő járulékoknak a saját megállapításai alapján történő kiszámítására, mindamelllett hogy a BUAK járulékok iránti igénye a kiküldetés, illetve a foglalkoztatás tényleges viszonyaitól függetlenül a BUAK által kiszámított összegben áll fenn?”

29. A Bíróságot 2018. július 5-én tájékoztatták arról, hogy fizetéseképtelenségi eljárás indult a Gradbeništvo Korana ellen, illetve arról, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet fenntartja.¹⁶

14 5A_249/2014. sz. ítélet.

15 Ezen ítélet meghozatalának időpontja okán feltehetően a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2007. október 30-i egyezményről van szó, amelynek megkötését az Európai Közösségek nevében a 2008. november 27-i 2009/430/EK tanácsi határozattal (HL 2009. L 147., 1. o.) hagyták jóvá.

16 A tárgyaláson szerzett adatok alapján a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/848 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 141., 19. o.) alkalmazandó.

III. Elemzés

30. A Bizottság írásbeli észrevételeiben azt kéri a Bíróságtól, hogy a tanúsítvány kiállítására irányuló 1215/2012 rendelet 53. cikke szerinti eljárás kapcsán először határozzon az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésnek az EUMSZ 267. cikk fényében való elfogadhatóságáról, amely az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjesztő szerv által gyakorolt hatásköröktől függ.

31. A Bizottság azt állítja, hogy az eredetileg eljáró bíróság, amelyet a 1215/2012 rendelet 53. cikkében szereplő tanúsítvány kiállításáért felelősnek jelöltek ki, a végrehajtandó határozat meghozatalához vezető eljárás folytatásában igazságszolgáltatási szervként jár el, és a Bizottság szerint e bíróság hatáskörrel rendelkezik az e rendelet alkalmazhatóságára vonatkozó kérdésről való döntésre ebben a szakaszban, ha azt az ítélethozatali szakaszban nem lehetett eldönteni. A Bizottság az említett rendelet logikájára és céljára hivatkozik, valamint az ügy azzal összefüggő különleges körülményeire, hogy az alperes azt nem vitatta, amely körülményekből arra a következtetésre jut, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a feltett kérdés megválaszolására.

32. Annak értékeléséhez, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatóságának feltételei teljesülnek-e az alapügyben, először is a Bíróság által a tárgyban, pontosabban az annak vizsgálatkor kifejtett elvekre kell utalni, hogy elfogadható-e a bírósági határozat európai végrehajtható okiratként való hitelesítéséért felelős szerv által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem.¹⁷

33. A Bíróság egyfelől emlékeztetett arra, hogy „a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, noha az EUMSZ 267. cikk nem teszi függővé a Bírósághoz fordulást azon eljárás kontradiktórius jellegétől, amelynek során a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést fogalmaz meg, a nemzeti bíróságok csak akkor fordulhatnak a Bírósághoz, ha eljárás van előttük folyamatban, és ha igazságszolgáltatási jellegű határozat meghozatalára irányuló eljárás keretében kell határozatot hozniuk”.¹⁸

34. Másfelől a Bíróság újból kifejtette, hogy „ha az EUMSZ 267. cikk (2) bekezdése értelmében vett »ítélete meghozatalához« kifejezések magukban foglalják a kérdést előterjesztő bíróság ítéletéhez vezető eljárás egészét, ezeket a kifejezéseket tágan kell értelmezni annak elkerülése érdekében, hogy számos eljárási kérdést elfogadhatatlannak tekintsenek, és azok ne képezhessék tárgyát a Bíróság által történő értelmezésnek, és hogy a Bíróság ne rendelkezessen valamennyi azon uniós jogi eljárási rendelkezés értelmezésére hatáskörrel, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság köteles alkalmazni”.¹⁹

35. Másodszor, mindezt a Bíróság két korábbi – a 44/2001 és a 805/2004 rendelet alkalmazása során hozott tanúsítványokról szóló – határozatával kell összevetni.

36. A 2016. június 16-i Pebros Servizi ítéletben,²⁰ amely a fent kifejtett elvek alapján született, a Bíróság kimondta, hogy „a bírósági határozat európai végrehajtható okiratként való hitelesítése igazságszolgáltatási jellegű aktusnak minősül”²¹, ekképpen megerősítve a 2015. december 17-i Imtech Marine Belgium ítéletben elfogadott elemzést.²²

¹⁷ Lásd a nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról szóló, 2004. április 21-i 805/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2004. L 143., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 38. o.). Megjegyzendő, hogy noha a Bíróság három ítéletet hozott a valamely tagállamban hozott határozatok elismerésének és végrehajtásának megkönnyítése érdekében kiállított tanúsítványokra vonatkozó eljárások kapcsán (2012. szeptember 6-i Trade Agency ítélet [C-619/10, EU:C:2012:531]; 2015. december 17-i Imtech Marine Belgium ítélet [C-300/14, EU:C:2015:825]; 2016. június 16-i Pebros Servizi ítélet [C-511/14, EU:C:2016:448]), csupán ez utóbbi ügyben kellett előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kapcsolatos elfogadhatatlansági kifogásról határoznia.

¹⁸ 2016. június 16-i Pebros Servizi ítélet (C-511/14, EU:C:2016:448, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

¹⁹ 2016. június 16-i Pebros Servizi ítélet (C-511/14, EU:C:2016:448, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Lásd ugyanebben az értelemben, a 805/2004 rendeletre való utalással: 2015. december 17-i Imtech Marine Belgium ítélet (C-300/14, EU:C:2015:825, 47. pont).

²⁰ C-511/14, EU:C:2016:448.

²¹ Lásd ezen ítélet 30. pontját.

²² C-300/14, EU:C:2015:825 (46. és 47. pont).

37. Megfordítva, arra lehet következtetni a 2012. szeptember 6-i Trade Agency ítéletből²³ – amelyet a Bíróság egy olyan határozat végrehajthatóságát megállapító nyilatkozat elleni jogorvoslat keretében történt megkeresés folytán hozott, amelyet a származási tagállamban, az alperes távollétében hoztak és amelyhez csatolták a 44/2001 rendelet 54. cikké²⁴ szerinti tanúsítványt –, hogy az ilyen tanúsítvány kiállítása nem igényel bírósági vizsgálatot. A Bíróság megállapította, hogy „mivel [a] tanúsítvány kiállítására hatáskörrel rendelkező bíróság vagy hatóság nem feltétlenül felel meg annak a bíróságnak vagy hatóságnak, amely azon határozatot hozta, amelynek a végrehajtását kérelmezték, [a tanúsítványban szereplő ténybeli információk] csak tisztán jelzésértékűek lehetnek, amelyeknek egyszerű tájékoztató jellegük van”.²⁵

38. E határozatokból az következik, hogy az annak minősítése során hasznos elemekre, hogy az eredetileg eljáró bíróság az 1215/2012 rendelet 53. cikkében szereplő tanúsítvány kiállítása során milyen hatásköröket gyakorol, nemcsak az alkalmazandó rendelkezések megszüvegezéséből lehet következtetni, hanem az e rendelet által létrehozott rendszerből, illetve az általa kitűzött célokból is.

39. E tényezők vizsgálatából arra következtettek, hogy noha létezik néhány átfedési pont az 1215/2012, illetve a 44/2001 és a 805/2004 rendeletek között, a Bíróság által elfogadott korábbi megoldások egyike sem alkalmazható közvetlenül.

40. Ugyanis, először is meg kell jegyezni, hogy az 1215/2012 rendelet 53. cikkének megszüvegezése eltér az annak megfelelő, 44/2001 rendelet 54. cikkének megszüvegezésétől. Míg ez utóbbi ügy rendelkezett, hogy „[a] határozathozatal helye szerinti tagállam bírósága *vagy hatáskörrel rendelkező hatósága* bármely érdekelt fél kérelmére az e rendelet V. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki”²⁶, az 53. cikk úgy rendelkezik, hogy a tanúsítványt „[a]z eredetileg eljáró bíróság” állítja ki.

41. Továbbá az eljárást, amely során e bíróság kiállítja a határozat végrehajtható jellegét igazoló tanúsítványt,²⁷ meg kell különböztetni a határozat európai végrehajtható okiratként való hitelesítésére irányuló eljárástól.²⁸ Ezek a 805/2004 és az 1215/2012 rendeletben szereplő kifejezések egy, e két eljárás közötti jelentős különbségre mutatnak rá. Ugyanis, amint azt a Bíróság megállapította, a 805/2004 rendelet 6. cikké (1) bekezdésének és 9. cikkének megfelelően az eredetileg eljáró bíróság előtt nem vitatott követelésről szóló határozatnak végrehajtható okiratként való hitelesítése megelőzi a tanúsítvány kiállításának formális aktusát.²⁹

42. Végül lényeges megjegyezni, hogy bár a 805/2004 rendelethez hasonlóan az 1215/2012 rendelet is kimondja az exequatur eltörlésének az elvét, ez utóbbi rendelet előzetes feltétel nélkül általánosítja is azt. E nagyobb mértékű újítás, amelyet a 44/2001 rendelet átdolgozása érdekében alkalmaztak, és amely leegyszerűsítette a végrehajthatóság megállapítását, az 1215/2012 rendelet 39. cikkében szereplő azonnali végrehajthatóság elvéből³⁰ következik. E rendelkezést az ezen rendelet (26) preambulumbekzdésének fényében kell értelmezni, amely szerint az „egy tagállam bíróságai által hozott határozatot a végrehajtás szempontjából úgy kell tekinteni, mintha a címzett tagállamban hozták volna”.

23 C-619/10, EU:C:2012:531.

24 Emlékeztésképpen, ez a cikk megfelel az 1215/2012 rendelet 53. cikkének.

25 Lásd ezen ítélet 35. és 36. pontját.

26 Kiemelés tőlem.

27 Lásd az 1215/2012 rendelet 42. cikké (1) bekezdésének b) pontját. Össze kell vetni a 2009. április 28-i Apostolides ítélet (C-420/07, EU:C:2009:271) 68. pontjával, amelynek értelmében: „a 44/2001 rendelet 54. cikkében említett [tanúsítvány] megállapítja a származási tagállamban való végrehajthatóságot e tanúsítvány kibocsátásának napjával”.

28 Lásd a 805/2004 rendelet 6. cikkének címét: „[a határozat] európai végrehajtható okiratként történő hitelesítés[ének] előfeltételei”.

29 Lásd a 2015. december 17-i Imtech Marine Belgium ítéletet (C-300/14, EU:C:2015:825, 45. pont). Hangsúlyozni kell, hogy ilyen esetben a 805/2004 rendelet alkalmazhatóságát a határozat hitelesítése előtti szakaszban ellenőrzik.

30 Ez az elv kiegészíti a határozatok törvény erejénél fogva való elismerésének elvét, amely az 1215/2012 rendelet (26) preambulumbekzdésében is említett, tagállamok közti kölcsönös bizalom alapul. Lásd továbbá: 2017. március 9-i Pula Parking ítélet (C-551/15, EU:C:2017:193, 52. és 53. pont).

43. Ezért van az, hogy az 1215/2012 rendelet 42. cikke értelmében a valamely tagállamban hozott határozatnak egy másik tagállamban történő végrehajtása céljából elegendő bemutatni e határozat másolatát és az e rendelet 53. cikke szerinti tanúsítványt.

44. E tanúsítvány képezi ekképpen a tagállamokban hozott határozat közvetlen végrehajtására vonatkozó elv alkalmazásának alapját. Másképpen kifejezve, e nélkül a dokumentum nélkül a határozat nem „alkalmas arra, hogy szabadon mozogjon az európai igazságügyi térségben”³¹, ami nem volt igaz a 44/2001 rendelet által létrehozott rendszerben.³²

45. Ekképpen a végrehajtandó határozat megértésének megkönnyítése érdekében létrehozták a tanúsítványt mint annak helyettesítőjét,³³ anélkül hogy ez utóbbinak,³⁴ illetve a végrehajtandó határozatnak a fordítását minden esetben előírnák.³⁵

46. E rendszer hatékonysága – amely számos rovat beillesztését igazolta a tanúsítványba – azon alapul, hogy az eredetileg eljáró bíróság által az ítélethozatali szakaszban elvégzendő, később a tanúsítvány kiállításának alapjául szolgáló vizsgálatok milyen minőségűek. A megkeresett tagállamban hatáskörrel rendelkező bíróság már semmilyen ellenőrzést nem végez. Végrehajtási kérelem esetén egyedül az a személy fordulhat e bírósághoz, akivel szemben a végrehajtást kérték, annak érdekében, hogy ez utóbbi határozzon az elismerés³⁶ vagy a végrehajtás³⁷ megtagadásának alapjául szolgáló állítólagos indokokról. Pontosán emiatt a lehetőség miatt van az, hogy az érintett személynek az e rendelet 43. cikkének megfelelően bármely végrehajtás előtt kézbesítik az 1215/2012 rendelet 53. cikkében szereplő tanúsítványt.

47. Ilyen körülmények között a tanúsítvány kiállítása iránti kérelemmel megkeresett eredetileg eljáró bíróság esetében elsődlegesen arról van szó, hogy át kell vennie a végrehajtandó határozatban szereplő adatokat.³⁸ Nem ellenőrzi bizonyos, az exequatur (a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás) eltörlését igazoló követelmények tiszteletben tartását, amint az korábbi eszközök³⁹ alkalmazása esetén történt, amikor az exequatur mellőzése vagy különleges biztosítékok⁴⁰ vizsgálatához volt kötött, vagy ahhoz, hogy az eljárás bizonyos rendeletek⁴¹ által megállapított különös szabályok szerint folyjon le.

48. Következésképpen a tanúsítvány kiállításának kérelmezése esetén az 1215/2012 rendelet 53. cikkének megfelelően két eshetőséget tudok elképzelni.

31 Az európai végrehajtható okiratról szóló, 2016. június 16-i Pebros Servizi ítéletben (C-511/14, EU:C:2016:448, 27. pont) használt kifejezés.

32 Lásd: 2012. szeptember 6-i Trade Agency ítélet (C-619/10, EU:C:2012:531, 36. pont).

33 Lásd az 1215/2012 rendelet 42. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amelynek értelmében „a [...] tanúsítvány [...], valamint a határozat kivonata és adott esetben a visszakövetelhető perköltségekkel és a kamat kiszámításával kapcsolatos információk”.

34 Lásd e rendelet 42. cikkének (3) bekezdését.

35 Azon feltételek tekintetében, amelyek esetében a hatáskörrel rendelkező végrehajtó hatóság, illetve az a személy, akivel szemben a végrehajtást kérték, mégis kérheti a végrehajtandó határozat fordítását, lásd az említett rendelet 42. cikkének (4) bekezdését, illetve 43. cikkének (2) bekezdését.

36 Lásd az 1215/2012 rendelet 45. cikkét.

37 Lásd az 1215/2012 rendelet 46. cikkét.

38 E tekintetben elképzelhetőnek tűnik, hogy az esetleges nehézségeket a lehetőségekhez képest megelőzzék az ítélet írásba foglalásakor.

39 Kivéve a fizetésképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK rendeletet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o., 16–18. cikk), amelyet hatályon kívül helyezett a 2015/848 rendelet, és azzal azonos szöveggel lépett helyébe ez utóbbi rendelet 19–21. cikke, amelyek a fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat elismeréséről és közvetlen hatásairól rendelkeznek. Lásd továbbá a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK rendelet (HL 2009. L 7., 1. o.) 17. cikkét, amely az exequatur eltörlését attól teszi függővé, hogy abban a tagállamban, ahol a határozatot hozták, alkalmazandó-e a tartási kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2007. november 23-i hágai jegyzőkönyv, tekintet nélkül az alkalmazott eljárási szabályokra vagy az alperes kifogására.

40 A nem vitatott követeléseket illetően lásd a 805/2004 rendeletet és a 2016. június 16-i Pebros Servizi ítéletet (C-511/14, EU:C:2016:448, 25. és 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben meg lehet jegyezni, hogy az 1215/2012 rendelet hatálybalépése óta a 805/2004 rendelet alkalmazására való hivatkozás egyetlen indoka e biztosítékok tiszteletben tartásában áll, mivel a követelés elismerésének vétele annak megállapításából következik, hogy az elmarasztalt fél az eljárás során nem nyilatkozott.

41 Lásd az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2006. L 399., 1. o.) és a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2007. L 199., 1. o.).

49. Ha az eredetileg eljáró bíróság úgy ítéli meg, hogy hatáskörrel rendelkezik a tanúsítvány kiállítására, mivel a végrehajtandó határozat minden megkövetelt megjelölést tartalmaz, a tanúsítvány kiállításának aktusa nem igazságszolgáltatási jellegű. Még ha e tanúsítvány a határozat végrehajtására irányuló eljárás elengedhetetlen elemének is minősül, amelyet az 1215/2012 rendelet ír elő, a jellege ilyen esetben nem különbözik attól, amit a Bíróság a 44/2001 rendelet 54. cikkében szereplő tanúsítvány kapcsán megállapított.⁴²

50. Ezenfelül, mivel az 1215/2012 rendelet 53. cikke nem pontosítja, hogy az eredetileg eljáró bíróságon belül ki rendelkezik hatáskörrel egy ilyen tanúsítvány kiállítására,⁴³ azt valamely nem igazságszolgáltatási szerv is kiállíthatja. Ekképpen ebben az esetben a Bírósághoz fordulás kérdése nem merül fel.

51. Azonban, ha – mint a jelen esetben – az eredetileg eljáró bíróság az ítélethozatalkor nem határozott⁴⁴ az 1215/2012 rendelet alkalmazhatóságáról,⁴⁵ és nem nyilvánvaló, hogy a jogvita annak hatálya alá tartozik, e bíróságnak szükségszerűen vizsgálatot kell lefolytatnia a nemzeti eljárási szabályok szerint a tanúsítvány kiállítása érdekében való megkeresés vagy a tanúsítvány kiállításának megtagadását követő jogorvoslat⁴⁶ keretében.

52. Ilyen körülmény esetén az eredetileg eljáró bíróság nem úgy egészíti ki vagy értelmezi a meghozott határozatot, mint ahogy azt ahhoz kellene tennie, hogy ki tudja tölteni a tanúsítvány bizonyos rovatait abban az esetben, ha a határozat hiányos vagy pontatlan lenne.⁴⁷ Annak vizsgálatával, hogy van-e hatásköre a tanúsítvány kiállítására, az ítélethozatali eljárást folytatja, egy olyan szakaszban, amely a meghozott határozat azonnali végrehajthatóságát hivatott biztosítani. Az eredetileg eljáró bíróságnak következképpen határozatot kell hoznia, amely – az „igazságszolgáltatási jellegű határozat meghozatalára irányuló eljárás” kifejezés tág értelmezésének megfelelően –⁴⁸ igazolja, hogy kérdéssel fordulhat a Bírósághoz. A jogbiztonság és a származási tagállamban hozott határozat gyors végrehajtása jelentős mértékben függ ettől a lehetőségtől.

42 Lásd a 2012. szeptember 6-i Trade Agency ítéletet (C-619/10, EU:C:2012:531, 36. és 37. pont). Meg kell jegyezni, hogy ez a határozat távollétben lefolytatott eljárással kapcsolatos megjelölésekre vonatkozott, amelyeket a formanyomtatványnak az 1215/2012 rendeletben változatlanul hagyott valamely rovatába vezettek be.

43 Összevetendő a 805/2004 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő „származási bíróság” kifejezésről szóló, 2015. december 17-i Imtech Marine Belgium ítélettel (C-300/14, EU:C:2015:825, 44. pont).

44 Előfordulhat, hogy a kérdés a nemzeti jogvitában hozott határozat határon átnyúló végrehajtásának szakaszában merül fel először. E tekintetben lásd a Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő Weil ügyet (C-361/18).

45 E tekintetben megállapítható – ellentétben azzal, amit a Bizottság az írásbeli észrevételeinek 16. pontjában állított –, hogy amennyiben a valamely tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező alperes ellen egy másik tagállam bíróságán indítanak eljárást, és az alperes nem bocsátkozik perbe, ez utóbbi bíróságnak különösen figyelmesnek kell lennie az 1215/2012 rendelet alkalmazását illetően. Ugyanis egyfelől az e rendelet (13) preambulumbekzdésének megfelelően a közös európai joghatósági szabályok létezését vizsgálni kell, és másfelől az említett rendelet 28. cikke szerint a bíróságnak hivatalból meg kell állapítania joghatóságának hiányát, kivéve, ha e rendelet rendelkezései alapján joghatósággal rendelkezik, és el kell végeznie az alperes védelemhez való jogának tiszteletben tartásával kapcsolatos bizonyos vizsgálatokat. Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság úgy határozott, hogy „az [új tagállamoknak ehhez az egyezményhez való csatlakozásáról szóló későbbi egyezményekkel módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i] egyezmény [(HL 1972. L 299., 32. o.)] azon rendelkezéseinek hatályával kapcsolatos kérdéseket, amelyek a nemzetközi jogrendben meghatározzák a joghatóságot, közrendi kérdéseknek kell minősíteni” (1993. január 19-i Shearson Lehman Hutton ítélet, C-89/91, EU:C:1993:15, 10. pont).

46 Összevetendő az 1995. október 19-i Job Centre ítélettel (C-111/94, EU:C:1995:340, 11. pont), a 2009. június 25-i Roda Golf & Beach Resort ítélettel (C-14/08, EU:C:2009:395, 37. pont), valamint a Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő Logistik XXL ügyben (C-135/18) előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel.

47 Ilyen esetekben szerintem a nemzeti jog által előírt más eljárásokat kellene lefolytatni, mivel a tanúsítvány kiállításának szakaszában az eljárás nem kontradiktórius.

48 Lásd a jelen indítvány 31. és azt követő pontjait.

53. Szerintem ez az eset összevetendő azzal az esettel, amikor az eredetileg eljáró bíróságnak értelmeznie kell a tanúsítvány bizonyos rovatainak jelentését a nemzeti joga különlegességeinek fényében,⁴⁹ vagy amikor ideiglenes intézkedést vagy védelmi intézkedést elrendelő határozat esetében kell határozatot hoznia az ügy érdemében határozó bíróság hatásköréről.⁵⁰ Az eredetileg eljáró bíróság ekkor igazságszolgáltatási feladatokat lát el, amelyek szintén igazolják, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszthessen a Bíróság elé.

54. Ennek az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságként történő minősítésnek szerintem mindazonáltal kivételesnek kell maradnia. Ugyanis nem lehet arról szó, hogy a határozat végrehajtásának szakaszában „új eljárást indítanak meg”⁵¹, különben megkérdőjeleződne az 1215/2012 rendelet célja, és sérülnének a kötelezett jogai.⁵² Ugyanis emlékeztetni kell a tanúsítvány kiállítására irányuló eljárás nem kontradiktórius jellegére. Ezenfelül a kötelezett, akinek a részére a tanúsítványt kézbesítik,⁵³ csupán az 1215/2012 rendelet 45. cikkében szereplő indokokra⁵⁴ hivatkozva élhet jogorvoslattal a tanúsítvány hatásaival szemben. Márpedig ezen indokokat a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint szigorúan kell értelmezni annak érdekében, hogy az eljárás e szakaszában az eljárásról szabályosan értesített alperes már ne hivatkozhatson az olyan jogalapokra, mint amelyek e rendelet alkalmazhatóságán alapulnak, amelyekre az ügy érdemében határozó bíróság előtt vagy jogorvoslat keretében hivatkozhatott volna.⁵⁵

55. Mindezen megfontolásokra tekintettel úgy vélem, hogy az eredetileg eljáró bíróság, amelyhez tanúsítvány kiállítása iránti kérelemmel fordultak az 1215/2012 rendelet 53. cikke szerint, és amelynek az e pontra vonatkozó határozat hiányában kétségei vannak az e rendelet alkalmazhatóságát illetően, előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszthet a Bíróság elé.

56. Következésképpen annak megállapítását javaslom a Bíróságnak, hogy az 1215/2012 rendelet alkalmazhatóságával kapcsolatos bizonytalanság esetén a tanúsítványnak az e rendelet 53. cikke szerinti kiállítása bírósági vizsgálathoz kötött, amelynek keretében a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszthet a Bíróság elé, és ennél fogva azt javaslom, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

49 Lásd a Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő Logistik XXL ügyben (C-135/18) előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, amely az 1215/2012 rendelet I. mellékletében szereplő formanyomtatvány 4.4. rovatáról szól. Ebben az esetben az eredetileg eljáró bíróság úgy határozott, hogy a valamely összeg megfizetéséről rendelkező ítélet ideiglenesen végrehajtható azzal a feltétellel, hogy a hitelező biztosítékot ad. A hitelező korlátozhatja a határozat végrehajtását a követelése (és következésképpen a biztosítéka) bizonyos összegére vagy valamely határidő lejártát követően védelmi intézkedésekre, biztosíték alapítása nélkül.

50 Lásd az 1215/2012 rendelet I. mellékletében szereplő formanyomtatvány 4.6.2. rovatát és többek között Nuyts, A. írásbeli észrevételeit „La refonte du règlement Bruxelles I”, *Revue critique de droit international privé*, Dalloz, Paris, 2013, 1–64. o., különösen 27. o. (23. és 24. pont).

51 A 2011. október 13-i Prism Investments ítéletből (C-139/10, EU:C:2011:653, 31. pont) átvett kifejezés.

52 A védelemhez való jogra való emlékeztetés kapcsán lásd az 1215/2012 rendelet (29) preambulumbekzdését.

53 Szerintem ekkor tájékoztatni kell őt az 1215/2012 rendelet által meghatározott, az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának alapjául szolgáló indokokról, így többek között azokról, amelyek a gyengébb felet védelmező joghatósági szabályokon alapulnak. E tekintetben lásd a Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő Salvoni ügyet (C-347/18).

54 Lásd továbbá az e rendelkezésekre való utalást e rendelet 46. cikkében. A távol lévő alperes jogai tiszteletben tartásának vizsgálatát illetően lásd a 2012. szeptember 6-i Trade Agency ítéletet (C-619/10, EU:C:2012:531, 37. és 38. pont), amelynek úgy tűnik számomra, hogy az alkalmazási körét ki lehet terjeszteni az 1215/2012 rendeletre is, mivel ez utóbbinak I. melléklete ugyanazt a rovatot tartalmazza, mint amely a 44/2001 rendelet V. mellékletében szerepel, amely rendelet hatásairól ebben az ügyben szó volt. Ezenfelül az 1215/2012 rendelet (30) preambulumbekzdése szerint annak a félnek, aki jogorvoslati kérelmet nyújt be egy másik tagállamban hozott határozat végrehajtása ellen, amennyire lehetséges és a címzett tagállam jogrendszerével összhangban ugyanabban az eljárásban hivatkozni kell tudnia a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló megtagadási okokra is a nemzeti jogban előírt határidőkön belül. Ekképpen a 2011. október 13-i Prism Investments ítéletben (C-139/10, EU:C:2011:653) vizsgált nehézségek megkerülhetők.

55 Lásd a 2015. július 16-i Diageo Brands ítéletet (C-681/13, EU:C:2015:471) és a 2016. május 25-i Meroni ítéletet (C-559/14, EU:C:2016:349). Az ellenkező eset az 1215/2012 rendelet alkalmazhatóságát illetően annak elismerését jelentené, hogy a megkeresett tagállam bírósága ellenőrzést gyakorolhat az eredetileg eljáró bíróság értékelése felett.

IV. Véggövetkeztetés

57. A fenti megfontolásokra tekintettel annak megállapítását javaslom a Bíróságnak, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazhatóságával kapcsolatos bizonytalanság esetén a tanúsítványnak az e rendelet 53. cikke szerinti kiállítása bíróság általi vizsgálathoz kötött, amelynek keretében a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszthet a Bíróság elé, és ennél fogva azt javaslom, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság, Ausztria) által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.